

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง คอรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรค
นโยบายพรรค ขอบังคับพรรค และกรรมการบริหารพรรคถิ่นไทย

ด้วยพรรคถิ่นไทยได้แจ้งต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองว่าในคราวประชุมใหญ่
สามัญพรรคถิ่นไทย ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ มีมติ ดังนี้

๑. นางบรรณโสภิชฐ์ เมฆวิชัย หัวหน้าพรรคถิ่นไทย ได้ขอลาออกจาก
ตำแหน่งหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่พรรคซึ่งทำให้คณะกรรมการบริหารพรรค
พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ตามข้อบังคับพรรคถิ่นไทย พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๒๖

๒. เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค จำนวน ๓๕ คน ได้แก่

๒.๑ นายพิจิตต รัตตกุล	หัวหน้าพรรค
๒.๒ นางบรรณโสภิชฐ์ เมฆวิชัย	รองหัวหน้าพรรค
๒.๓ ร้อยเอก ปราศรัย ทรงสุรวะทย	รองหัวหน้าพรรค
๒.๔ นางสุนีย์ สินธุเดชะ	รองหัวหน้าพรรค
๒.๕ นายชัชวาลย์ ชัยเชาวรัตน์	รองหัวหน้าพรรค
๒.๖ ว่าที่ร้อยตรี เสรี นวลเพ็ง	รองหัวหน้าพรรค
๒.๗ นายวันชาติ สุกจัตุรัส	รองหัวหน้าพรรค
๒.๘ นายวีระวัฒน์ กัทธกรนิกร	รองหัวหน้าพรรค
๒.๙ นายขจิต ชูปัญญา	เหรัญญิกพรรค
๒.๑๐ นายมานพ พงศทัต	โฆษกพรรค
๒.๑๑ นายนำพล การมปราชญ์	รองโฆษกพรรค

๒.๑๒ นายสฤษฏ์พงษ์ เกี่ยวข้อง	รองโฆษกพรรค
๒.๑๓ นายจิระชัย ไกรกังวาร	รองโฆษกพรรค
๒.๑๔ นายสุธรรม นทีทอง	รองโฆษกพรรค
๒.๑๕ นายทินกร รุจิณรงค์	นายทะเบียนพรรค
๒.๑๖ นายชาอุทธิ์ ชัยพิสุทธิ์สกุล	กรรมการบริหารพรรค
๒.๑๗ นายกมล พูลสวัสดิ์	กรรมการบริหารพรรค
๒.๑๘ นายประภัสร์ ภูเจริญ	กรรมการบริหารพรรค
๒.๑๙ นายชาดา ไทยเศรษฐ์	กรรมการบริหารพรรค
๒.๒๐ นายสนั่น พงษ์สมบัติ	กรรมการบริหารพรรค
๒.๒๑ นายสมภาค สืบตระกูล	กรรมการบริหารพรรค
๒.๒๒ นายพยงค์ ช้างเจริญ	กรรมการบริหารพรรค
๒.๒๓ นายสุวิทย์ โกวิทเจริญสุข	กรรมการบริหารพรรค
๒.๒๔ นายสมเกียรติ กันทรวารกร	กรรมการบริหารพรรค
๒.๒๕ นางสุกัญญา ไสงาม	กรรมการบริหารพรรค
๒.๒๖ นายเกรียงศักดิ์ หล่อวัฒนตระกูล	กรรมการบริหารพรรค
๒.๒๗ นายมานพ ฮันตระกูล	กรรมการบริหารพรรค
๒.๒๘ นายพรชัย ธาดวาร	กรรมการบริหารพรรค
๒.๒๙ นายอัศวิน อภัยวงศ์	เลขาธิการพรรค
๒.๓๐ นายวรวิทย์ ขาวทอง	รองเลขาธิการพรรค
๒.๓๑ นายสุรจิตร ยนต์ตระกูล	รองเลขาธิการพรรค
๒.๓๒ นายอาจหาญ ศิริพล	รองเลขาธิการพรรค

๒.๓๓ นายประเชิด ตรีเนตร์	รองเลขาธิการพรรค
๒.๓๔ นายประเดิมชัย บุญช่วยเหลือ	รองเลขาธิการพรรค
๒.๓๕ นายธีระชน มโนมัยพิบูลย์	รองเลขาธิการพรรค

๓. เปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคถิ่นไทย พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้นโยบายพรรคถิ่นไทย พ.ศ. ๒๕๕๓ (แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓) ดังนี้

นโยบายพรรคถิ่นไทย พ.ศ. ๒๕๕๓

(แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓)

ด้วยที่ประชุมใหญ่สามัญพรรคถิ่นไทย ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ มีมติให้ยกเลิกนโยบายพรรคถิ่นไทย พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้นโยบายพรรคถิ่นไทย พ.ศ. ๒๕๕๓ (แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓) แทนดังต่อไปนี้

๑. นโยบายด้านการเมือง การปกครอง

(๑) ยึดมั่นและดำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ โดยการส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล

(๓) ส่งเสริมให้มีการรับและเผยแพร่ข่าวสารต่างๆ แก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง ในวิถีที่เป็นประชาธิปไตย มีเสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์ และการโฆษณา และสิทธิที่จะรับรู้ข่าวสารข้อมูลอันเป็นจริง ทั้งนี้โดยไม่ขัดต่อสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๔) ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขความบกพร่องในสังคม และช่วยพัฒนาประเทศตามแนวทางของระบอบประชาธิปไตย สามารถตรวจสอบ และควบคุมการทำงานของข้าราชการ และฝ่ายบริหารและส่งเสริมการจัดตั้งองค์กร พัฒนาเอกชน

(๕) ปฏิรูประบบราชการและดำเนินการป้องกันและปราบปรามการฉ้อราษฎร์ บังหลวงอย่างเด็ดขาดและจริงจัง ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ สร้างระบบการตรวจสอบพนักงานของรัฐทุกระดับอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมด้วยอย่างเป็นรูปธรรม

(๖) สนับสนุนระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบผสม โดย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะมาจากการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งจำนวนหนึ่ง และ จากการลงคะแนนให้พรรคการเมืองโดยคิดเป็นสัดส่วนตามบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมือง เสนออีกจำนวนหนึ่ง

(๗) สนับสนุนให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง

(๘) สนับสนุนให้คณะกรรมการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการรัฐสภา ศาลปกครอง เป็นอิสระอย่างแท้จริง

(๙) ให้พรรคการเมืองรับเงินสนับสนุนจากรัฐและเอกชนได้โดยเปิดเผย และให้มีการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของพรรคการเมือง

(๑๐) สนับสนุนการจัดตั้งองค์กรตรวจสอบข้าราชการเมือง สมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาที่ทุจริตและประพฤติมิชอบให้สามารถลงโทษ ถึงขั้นให้พ้นจากตำแหน่งและยึดทรัพย์ได้

(๑๑) ปรับปรุงและส่งเสริมกลไกการทำงานของระบบรัฐสภาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นรวมทั้งปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา และระบบห้องสมุด เพื่อเสริมสร้างความพร้อมด้านข้อมูลแก่สมาชิกรัฐสภาและประชาชน

(๑๒) ส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง ให้ท้องถิ่นมีอำนาจตัดสินใจและมีส่วนร่วมในการพัฒนาตามโครงการที่จะกำหนดโดยท้องถิ่นเองเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในแต่ละท้องถิ่น

(๑๓) เร่งรัดแก้ไขกฎหมายให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นและปรับปรุงเงินอุดหนุน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ตลอดจนเพิ่มความพร้อมให้หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น

(๑๔) ปรับปรุงกฎหมายเพื่อการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน รวมถึงกฎหมายรับรองสิทธิของประชาชนในการรับรู้ข่าวสารของทางราชการ

(๑๕) ให้มีกฎหมายแม่บทว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ เพื่อให้การใช้สื่อเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดต่อสังคมและต่อประชาชนอย่างแท้จริง

(๑๖) สนับสนุนให้ประชาชน องค์กรพัฒนาเอกชน และสื่อมวลชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาทางการเมืองและในการตัดสินใจประเด็นสำคัญทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรของชาติ

(๑๗) ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบที่ล้าสมัยให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบันทุก ๒ - ๓ ปี

(๑๘) ลดขั้นตอนการทำงานของระบบราชการ เพื่อความรวดเร็วและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งต่อความล้ำหน้าของการพัฒนาชาติ

(๑๕) จำกัดอัตรากำลังคนในภาครัฐให้มีจำนวนที่เหมาะสม ส่งเสริมให้รางวัลผู้ทำความชอบ และลงโทษ จนถึงขั้นปลดข้าราชการที่ถูกประเมินว่าไม่ปฏิบัติหน้าที่ได้ ด้วยความยุติธรรม

๒. นโยบายด้านการเกษตร และป่าไม้

(๑) ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตทางการเกษตร โดยสนับสนุนให้เกษตรกรเปลี่ยนจากการปลูกพืชเชิงเดี่ยวที่มีปัญหาด้านการตลาดมาปลูกพืชเศรษฐกิจผสมผสานที่ตลาดได้ง่ายราคาดีเหมาะสมกับพื้นที่ และมีกระบวนการผลิตที่สอดคล้องกับศักยภาพและทรัพยากรในท้องถิ่น และลดการใช้สารเคมีทุกรูปแบบ

(๒) ส่งเสริมและริเริ่มเกษตรกรกรได้ทำการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ (แนวพระราชดำริ) เพื่อการช่วยเหลือตนเอง โดยจัดหน่วยงานลงไปให้ความรู้และช่วยเหลือแก่เกษตรกร

(๓) พัฒนาและจัดสรรระบบชลประทานให้สามารถส่งน้ำเข้าไปยังสวนไร่นาของเกษตรกรอย่างเป็นธรรมและเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ ทั้งโดยการให้การสนับสนุนจากส่วนกลางหรือจากในท้องถิ่นเอง เน้นการจัดการน้ำอย่างประหยัด

(๔) จัดงบประมาณอุดหนุนเพื่อสามารถกำหนดให้เกษตรกรขายสินค้าได้ในราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม หรือใช้มาตรการอื่นใดนับแต่ระดับท้องถิ่นที่จะปกป้องราคาของสินค้าเกษตรได้อย่างถาวร

(๕) ปลดปล่อยหนี้สินเกษตรกร หรือพักการชำระหนี้ไว้ชั่วคราว

(๖) ส่งเสริมให้จัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตรขึ้นในชนบท ตลอดจนการส่งเสริมให้เอกชนลงทุนในด้านการเกษตรออกไปสู่ชนบท

(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสหกรณ์การเกษตรอย่างเข้มแข็งให้มีการจัดการอย่างซื่อสัตย์และต่อเนื่อง

(๘) จัดตั้งตลาดกลางเกษตรระดับอำเภอและจังหวัดให้มีบุคลากรและหน่วยราชการรับผิดชอบ ดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย

(๙) ปรับปรุงบทบาทของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ จำกัด เพื่อให้ใช้เป็นสถาบันที่ช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุนภาคเกษตรอย่างแท้จริงโดยการให้สินเชื่อเพื่อการเกษตรดอกเบี้ยต่ำที่สุด

(๑๐) ดำเนินการปฏิรูปที่ดินอย่างเร่งด่วนและจริงจัง เพื่อให้เกษตรกรมีที่ดินเป็นของตนเองและให้เกษตรกรเท่านั้น

(๑๑) การพิทักษ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติโดยการอนุรักษ์และปลูกป่าทดแทน ตลอดจนการอนุรักษ์สัตว์ป่า สัตว์น้ำให้สอดคล้องกับระบบนิเวศน์วิทยาโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างจริงจังและทั่วถึง

๓. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

(๑) ส่งเสริมการส่งออกอย่างเต็มที่เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดอย่างชัดเจน โดยใช้มาตรการทางการเงิน การคลัง การแสวงหาตลาด และการประสานกลไกของรัฐ เอกชน และผู้ประกอบการอย่างใกล้ชิดควบคู่ไปกับนโยบายการประหยัดการใช้เงินตราต่างประเทศที่ไม่จำเป็น โดยการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกของผู้บริโภคอย่างเป็นระบบในวงกว้าง

(๒) เข้มงวดในการใช้เงินตราต่างประเทศไปลงทุนในกิจกรรมที่ไม่สร้างสรรค์ต่อเศรษฐกิจอย่างแท้จริง จำกัดใช้งบประมาณของรัฐและรัฐวิสาหกิจอย่างฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็น ตลอดจนนำเอาระบบการค้าต่างตอบแทนมาใช้ตามความเหมาะสม

(๓) เร่งแก้ไขปัญหาความเชื่อมั่นในประสิทธิภาพของการกำกับระบบการเงิน โดยป้องกันการแทรกแซงของอิทธิพลการเมืองในธนาคารแห่งประเทศไทย คณะกรรมการ

กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และหน่วยงานอื่น พร้อมทั้งส่งเสริมความสามารถขององค์กรที่เกี่ยวข้องในการเร่งรัดสร้างความมั่นคงในระบบตลาดเงิน ตลาดทุน และตลาดเงินตราต่างประเทศโดยด่วน

(๔) สร้างความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจไทยโดยเน้นการใส่เนื้อหาที่เป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมไทยในทุกแขนง ใช้มาตรการสนับสนุนของรัฐทุกรูปแบบ ให้มีความสำคัญต่อการส่งเสริมให้ธุรกิจไทยสามารถสร้างกระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพ และมีผลผลิตที่มีคุณภาพ ตรงกับความต้องการของตลาดการส่งออกทุกระดับ

(๕) สนับสนุนการขยายตัวของภาคการผลิตให้เกิดมูลค่าเพิ่มภายในประเทศ ด้วยการพัฒนากระบวนการผลิตต่อเนื่องในทุกระดับระหว่างวัตถุดิบ สินค้าปฐม สินค้ากึ่งสำเร็จรูป และสินค้าสำเร็จรูปโดยการผสมผสานการให้สิทธิประโยชน์การใช้เทคโนโลยีและปรับปรุงมาตรการการคืนภาษีเพื่อการส่งออกให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

(๖) ส่งเสริมการลงทุนทั้งจากภายในและนอกประเทศในภาคอุตสาหกรรม การพาณิชย์ การบริหารและการเกษตรอย่างต่อเนื่อง โดยมาตรการการสนับสนุนทางรัฐและองค์กรของรัฐ

(๗) แก้ไขปัญหาของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ด้วยการส่งเสริมสภาพคล่องผ่านระบบการเงินและจำกัดการขยายตัวที่ขาดอุปสงค์ที่จริงจั่งอย่างเข้มงวด

(๘) แก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนในชนบท ด้วยการส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างตลาดของผลผลิตภาคเกษตร ทั้งภายในและนอกประเทศ ส่งเสริมระบบสหกรณ์ และกลุ่มเกษตรกรให้เข้มแข็ง โดยมาตรการทางการเงินและการคลังแก้ไขปัญหานี้สินเรือรังของเกษตรกรที่มีกับสหกรณ์ และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ จำกัด อย่างเป็นระบบ

(๘) ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างความสำเร็จในภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในพื้นที่ๆ มีศักยภาพในการลงทุน การพาณิชย์และการบริการเพื่อให้เกิดการจ้างงานในภูมิภาคให้มากที่สุด

(๑๐) เพิ่มอัตราการออมเงินภายในประเทศ โดยสนับสนุนการออมแบบผูกพันระยะยาวในระบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และลูกจ้างของข้าราชการ กองทุนประกันสังคม และในระบบการเงินทั่วไป

(๑๑) สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจการลงทุนการค้าและการท่องเที่ยวกับประเทศข้างเคียง เช่น กลุ่มประเทศสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ กลุ่มประเทศลุ่มแม่น้ำโขง กลุ่มประเทศสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ กลุ่มประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นต้น

(๑๒) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งสถาบันการเงินท้องถิ่นในรูปแบบของสหกรณ์ที่ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการเองเพื่อการจัดให้มีสินเชื่อระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาวแก่เกษตรกรในท้องถิ่น

(๑๓) ปรับปรุงโครงสร้างของภาษีเพื่อป้องกันระบบภาษีซ้ำซ้อน และขยายฐานภาษีให้กว้าง เช่น ระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม และมุ่งเก็บภาษีทางตรงโดยรัฐต้องแสดงที่มาที่ไปของภาษีแก่ประชาชนให้ชัดเจน เพิ่มการจัดเก็บภาษีสินค้าฟุ่มเฟือย รวมทั้งให้มีระบบที่จะปรับอัตราภาษีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม และเหมาะสมต่อสภาพความเป็นจริงได้เสมอ

(๑๔) ปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี เพื่อป้องกันมิให้มีการหลีกเลี่ยงภาษี และให้การศึกษากับประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีให้มีความสำนึก และความรับผิดชอบต่อสังคม ขณะเดียวกันรัฐต้องโปร่งใสและให้ข้อมูลรายละเอียดการใช้จ่ายเงินภาษีแก่ประชาชนได้ทุกเมื่อ

๔. นโยบายด้านอุตสาหกรรม

(๑) ปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพ สามารถผลิตและส่งออกด้วยสินค้าที่มีคุณภาพและต้นทุนต่ำเพื่อให้สามารถแข่งขันกับตลาดโลกได้

(๒) สนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม และอุตสาหกรรมครัวเรือนกระจายไปสู่ชนบท

(๓) กำหนดสิ่งจูงใจและขจัดมาตรการและข้อยุ่งยากต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุน โดยไม่ทำให้อุตสาหกรรมของคนไทยเสียเปรียบ

(๔) ดำเนินการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐาน เพื่อช่วยให้ประเทศไทยสามารถผลิตอุตสาหกรรมหลักเพื่อการส่งออกและการทดแทนการสั่งเข้า

(๕) พัฒนาความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศให้ทันสมัยอย่างจริงจังพร้อมที่จะรับการถ่ายทอดได้เสมอ ในขณะเดียวกันจะส่งเสริมสนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพสังคมและสถานะความต้องการของประเทศเป็นหลักใหญ่

๕. นโยบายด้านการพาณิชย์

(๑) ควบคุมราคาสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีพของประชาชนส่วนใหญ่ให้อยู่ระดับที่เหมาะสมและเป็นธรรม

(๒) ขจัดการผูกขาดตัดตอนและความไม่เป็นธรรมทางเศรษฐกิจให้ได้ผลอย่างจริงจังเพื่อให้กลไกของระบบการค้าเสรีได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อคนส่วนใหญ่ของประเทศ

(๓) ส่งเสริมให้ธุรกิจขนาดเล็กรวมตัวเข้าเป็นรูปสหกรณ์

(๔) ดูแลและแสวงหาช่องทางตลาดให้กับสินค้าและสินค้าเกษตรของไทยอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

(๕) สร้างระบบข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทุกระดับสามารถรับรู้ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว เพื่อประโยชน์ต่อธุรกิจและการพาณิชย์ในระดับต่าง ๆ นับแต่เมืองใหญ่จนถึงชนบท

๖. นโยบายด้านการศึกษา

(๑) ขยายการศึกษาภาคบังคับเป็นสิบสองปี โดยรัฐเป็นผู้ให้บริการจัดสถานศึกษาอย่างเพียงพอ มีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกันทุกท้องถิ่น

(๒) ดำเนินการให้การศึกษาด้านจริยธรรมแก่ประชาชนให้เป็นพลเมืองดีรักท้องถิ่น

(๓) จัดการศึกษาด้านศิลปะและวัฒนธรรมไทยเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และภูมิใจในศิลปะวัฒนธรรมของไทยโดยเฉพาะในท้องถิ่นของตน

(๔) ส่งเสริมการศึกษานอกระบบโรงเรียนการศึกษาวิชาชีพในท้องถิ่นต่าง ๆ โดยการกำหนดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละท้องถิ่น

(๕) ดึงกองทุนเพื่อการศึกษาให้กู้ยืมโดยไม่เสียดอกเบี้ยระหว่างเรียนแก่ผู้เรียนจากครอบครัวที่มีรายได้ปานกลางลงไป

(๖) จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาในทุกจังหวัด โดยให้สถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการบริหารและการจัดการ

(๗) จัดการยกมาตรฐานวิชาชีพครู สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความก้าวหน้าในอาชีพ โดยการจัดตั้งองค์กรเพื่อรับผิดชอบและจัดสวัสดิการของครูโดยเฉพาะ

(๘) ส่งเสริมและเผยแพร่งานทางด้านวัฒนธรรมอันแสดงถึงควมมีคุณค่าของชาติ และค่านิยมอันดีงามของไทยทั้งด้านวัตถุและประเพณีนิยม

๗. นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม

(๑) ให้การประกันสังคมแก่ผู้ด้อยโอกาสเพื่อให้สามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพชีวิตที่เหมาะสม

(๒) จัดให้มีที่อยู่อาศัยอย่างเพียงพอและเหมาะสม

(๓) ให้หลักประกันในการครองชีพแก่ประชาชนผู้ยากจนและผู้ว่างงาน

(๔) ให้การสงเคราะห์ผู้ชรา เด็กไร้ที่พึ่ง คนตาบอด ผู้พิการ ทุพพลภาพ ทหารผ่านศึก และผู้ที่ไม่สามารถช่วยตนเองได้อย่างทั่วถึง

(๕) อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การป้องกันการทำลายสภาวะแวดล้อม และส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทหน้าที่อย่างจริงจัง

(๖) ขจัดแหล่งอบายมุข สิ่งชั่วร้าย และการละเมิดศีลธรรม ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดปราบปรามการค้าประเวณีอย่างเข้มงวดใช้กฎหมายในการลงโทษผู้ผลิตผู้ค้ายาเสพติดอย่างรุนแรง

(๗) มุ่งสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันหลักของสังคมทุกสถาบัน นับแต่สถาบันศาสนาไปจนถึงสถาบันครอบครัว สถาบันเด็กและเยาวชน

(๘) ส่งเสริมและเผยแพร่งานทางด้านวัฒนธรรมและประเพณีอันแสดงถึงควมมีคุณค่าของชาติ และค่านิยมอันดีงามของไทย

๘. นโยบายด้านสาธารณสุข

(๑) ปรับปรุงโรงพยาบาล สถานือนามัยให้มีอย่างทั่วถึงทุกตำบล

(๒) เร่งผลิตแพทย์หรือนุคลากรด้านสาธารณสุขให้เพียงพอ แก่การบริการประชาชนในชนบทตามอัตราส่วนของประชากรในประเทศ

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันการดูแลสุขภาพและรักษาพยาบาลเบื้องต้น โดยการเปิดอบรมวิธีการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนในชนบท

(๔) จัดรายได้ ให้สวัสดิการและยกระดับวิทยฐานะให้แพทย์ พยาบาล หรือนุคลากรด้านสาธารณสุขอื่นๆ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในชุมชนที่ห่างไกลทุรกันดาร หรือในชนบทเพื่อได้มีขวัญและกำลังใจที่จะตั้งใจทำงานในการบริการประชาชน

(๕) เพิ่มขีดความสามารถและปรับปรุงระบบการจัดการ และบริการของสถานบริการสาธารณสุขในระดับท้องถิ่น เช่น สถานีอนามัย โรงพยาบาลชุมชน ทั้งในด้านอัตรากำลัง เครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์และสาธารณสุข เวชภัณฑ์ และระบบการรักษาพยาบาลทางไกลผ่านดาวเทียม

๕. นโยบายด้านการต่างประเทศ

(๑) ยึดถือนโยบายต่างประเทศที่เป็นกลางและอิสระยึดมั่นในเอกราช อธิปไตย ศักดิ์ศรี และผลประโยชน์ของชาติเป็นหลัก

(๒) สร้างมิตรภาพและความร่วมมือกับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศเพื่อนบ้านบนหลักการเคารพอธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดน

(๓) ไม่แทรกแซงกิจการภายในของประเทศอื่นใด

(๔) ต่อต้านและคัดค้านอำนาจจักรวรรดินิยมทุกรูปแบบ

(๕) ยึดมั่นในนโยบายพึ่งตนเองถ้าจำเป็นต้องรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ก็จะต้องไม่มีพันธะและข้อผูกพันใด

(๖) ผลักดันให้ประเทศไทยมีบทบาทมากขึ้นในเวทีโลก ทั้งด้านการเมืองและความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ โดยที่ไม่ทำให้ประเทศชาติและประชาชนเสียเปรียบหรือเสียเอกราชทางด้านเศรษฐกิจ

(๗) สนับสนุนให้มีการตกลงหรือเจรจาทั้งระดับทวิภาคี และพหุภาคี เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของคนไทยในด้านการค้า การลงทุน และด้านอื่น ๆ

๑๐. นโยบายด้านการทหารและการป้องกันประเทศชาติ

(๑) กำหนดยุทธศาสตร์ในการป้องกันประเทศ โดยการใช้การทูตนำการทหาร และจะใช้กำลังทหารเพื่อป้องกันประเทศตามความจำเป็น

(๒) สนับสนุนให้กองทัพช่วยพัฒนาประเทศโดยการจัดให้มีการฝึกอาชีพ และช่วยเหลือประชาชนในยามวิกฤต

(๓) สนับสนุนให้กองทัพมีความทันสมัยและมีความสามารถในการปฏิบัติการกิจ ป้องกันประเทศและเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของประเทศชาติ ประชาชน

(๔) ให้กองทัพมีบทบาทในการร่วมมือกับหน่วยราชการอื่นในการบริหารประเทศ

๑๑. นโยบายด้านแรงงาน

(๑) สร้างงานให้มีปริมาณเพียงพอโดยเฉพาะอย่างยิ่งในต่างจังหวัดและชนบท การสร้างโรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อม เพื่อลดการเดินทางเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ ฯ

(๒) พัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อยกระดับแรงงานไร้ฝีมือและส่งเสริมให้มีการศึกษาสำหรับผู้ไร้แรงงาน

(๓) เข้มงวดเรื่องมาตรฐานความปลอดภัยในโรงงานให้เป็นไปตามกรอบของกฎหมายเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของชุมชนและผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ให้แข่งขันกับสากลได้

(๔) กำหนดมาตรฐานการใช้แรงงานคนกับเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพสมดุล และเหมาะสม

(๕) กำหนดค่าแรงงานขั้นต่ำให้สอดคล้องกับความสามารถและค่าครองชีพ ซึ่งได้เปลี่ยนแปลงไปตามความเป็นจริง

(๖) จัดการให้หน่วยงานที่ดูแลผลประโยชน์และรักษาสิทธิของผู้ใช้แรงงาน ได้ทำหน้าที่อย่างเต็มที่

(๗) ดำเนินการและสนับสนุนให้ผู้ใช้แรงงานมีการรวมกลุ่มโดยไม่ถูกกลั่นแกล้ง จากฝ่ายนายจ้างในการรักษาสิทธิและผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงานที่ไม่เกินขอบเขต

(๘) ส่งเสริมและพัฒนาระบบแรงงานสัมพันธ์ทั้งในรัฐวิสาหกิจและภาคเอกชน ภายใต้กรอบของกฎหมายให้เป็นไปในทิศทางที่สร้างสรรค์เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ ต่อการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม

(๙) จำกัดขอบเขตของจำนวนแรงงานต่างชาติให้เหมาะสม ทั้งกำหนด พื้นที่การทำงานของแรงงานต่างชาติ

(๑๐) ให้ความคุ้มครองแรงงานสตรีและเด็กอย่างจริงจังโดยใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปดูแลและหากพบว่ามีการใช้แรงงานเด็กและสตรีอย่างผิดกฎหมายให้จัดการ ดำเนินคดีอย่างเด็ดขาด

(๑๑) ผลักดันให้มีการแก้ไขและปรับปรุงกฎหมายที่ล้าหลังหรือไม่เป็นธรรม แก่ผู้ใช้แรงงาน

๑๒. นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

(๑) กำหนดให้การดูแลรักษาและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม อยู่ในนโยบาย ด้านต่างๆ ทุกนโยบาย เช่น เกษตรกรรม อุตสาหกรรม การศึกษา การสาธารณสุข การค้า การนำเข้า การส่งออก การลงทุน การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และการจราจร โดยให้ยึดการยกระดับคุณภาพชีวิตและความปลอดภัยของประชาชน ชุมชน และ

สิ่งมีชีวิต การรักษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ การสร้างสมดุลของธรรมชาติและระบบนิเวศน์เป็นเป้าหมาย

(๒) จะเน้นการให้ความรู้ สร้างความเข้าใจ สร้างความตระหนัก และสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนนับแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงเมืองใหญ่

(๓) จะมุ่งแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จุดกำเนิด อย่างจริงจังและต่อเนื่อง ตั้งแต่ น้ำ ขยะ และอากาศเป็นพิษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอากาศเป็นพิษตามเมืองใหญ่

(๔) จะปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้มีความเหมาะสมต่อสภาพการณ์ปัจจุบัน และสามารถบังคับใช้ได้จริง ตรงกับเจตนารมณ์ที่วางไว้อย่างครบวงจร

(๕) จะต้องให้ประชาชนเจ้าของท้องถิ่น มีส่วนร่วมรับรู้และตัดสินใจในโครงการพัฒนาทุก ๆ ระดับที่จะมีผลกระทบต่อคนในท้องถิ่น และแหล่งทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนการให้ประชาชนตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ในการแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นของตน

(๖) สร้างเสริมทรัพยากรป่าไม้ของชาติอย่างเป็นระบบและมีเป้าหมายที่ชัดเจน โดยการกระจายให้ท้องถิ่นรับผิดชอบการจัดการ

(๗) จะจัดหาและจัดการให้มีน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคในทุกชุมชน โดยจัดให้มีแหล่งกักเก็บน้ำกิน น้ำใช้ อย่างเหมาะสมให้เพียงพอสำหรับอนาคต

(๘) จะรักษา พื้นฟู และอนุรักษ์แม่น้ำ คูคลอง แหล่งน้ำดิบ ต้นน้ำ ลำธาร ให้ปลอดจากมลพิษ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและทรัพยากรแหล่งน้ำให้กลับคืนมา

(๕) ปรับปรุงและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและศิลปวัฒนธรรมของไทยให้เต็มศักยภาพ

๔. เปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคถิ่นไทย พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ข้อบังคับพรรคถิ่นไทย พ.ศ. ๒๕๔๓ (แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๔๓) ดังนี้

ข้อบังคับพรรคถิ่นไทย พ.ศ. ๒๕๔๓

(แก้ไขครั้งที่ ๑/๒๕๔๓)

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบังคับพรรคการเมือง เพื่อใช้บริหารงานให้เป็นไปตามปณิธานของคณะผู้จัดตั้งพรรคการเมือง สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงกำหนดข้อบังคับพรรคถิ่นไทยไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับพรรคนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคถิ่นไทย พ.ศ. ๒๕๔๓ (แก้ไขครั้งที่ ๑/๒๕๔๓)”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับพรรคนี้ตั้งแต่วันที่ได้รับตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมืองเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับพรรคถิ่นไทย พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“พรรค” หมายความว่า พรรคถิ่นไทย

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกพรรคถิ่นไทย

“ข้อบังคับ” หมายความว่า ข้อบังคับพรรคถิ่นไทย

“คณะกรรมการบริหารพรรค” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารพรรคถิ่นไทย

“กรรมการบริหารพรรค” หมายความว่า กรรมการบริหารพรรคถิ่นไทย

“คณะผู้บริหารพรรค” หมายความว่า คณะผู้บริหารพรรคถิ่นไทย

“ผู้บริหาร” หมายความว่า ผู้บริหารพรรคถิ่นไทย

“คณะที่ปรึกษาอาวุโส” หมายความว่า คณะที่ปรึกษาอาวุโสพรรคถิ่นไทย

“สาขาพรรค” หมายความว่า สาขาพรรคถิ่นไทย

“คณะกรรมการสาขา” หมายความว่า คณะกรรมการสาขาพรรคถิ่นไทย

“กรรมการสาขา” หมายความว่า กรรมการสาขาพรรคถิ่นไทย

“ประชามนตรี” หมายความว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคล กลุ่มอาชีพ กลุ่มผลประโยชน์ ประชาสังคม สมาคมหรือมูลนิธิ ดำเนินการเสนอนโยบายหรือแนวทางในการแก้ไขปัญหาของสังคมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ

“คณะกรรมการประชามนตรี” หมายความว่า คณะกรรมการประชามนตรีของพรรคถิ่นไทย

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ พรรคการเมืองที่ใช้ชื่อบังคับนี้ให้เรียกว่า “พรรคถิ่นไทย” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “THAI MOTHERLAND PARTY” มีชื่อย่อเป็นภาษาไทยว่า “ถท” และมีชื่อย่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “TMP”

ข้อ ๖ พรรคถิ่นไทยใช้เครื่องหมายเป็นรูปนกกางเขนคาบฟาง หมายถึงความรักอิสระ และความรักถิ่นฐาน นุมาณะ พยายาม และการมีส่วนร่วมของ

ประชาชนในการสร้างสรรค์ประเทศและแก้วิกฤตของชาติ ความอิสระนั้นมีความหมายเป็นสองนัย คือความอิสระในการบริหารท้องถิ่นของตนและความเป็นอิสระจากการครอบงำของต่างชาติในทุกด้าน ด้านล่าง มีชื่อพรรคภาษาไทยว่า “พรรคถิ่นไทย” นอกกรอบของภาพด้านล่างมีชื่อพรรคภาษาอังกฤษว่า “THAI MOTHERLAND PARTY”

ตราขงเครื่องหมายพรรคสำหรับใช้ประทับบนเอกสารมีลักษณะเช่นเดียวกันกับภาพ เครื่องหมายพรรค มีสีเดียวและมีขนาด ดังภาพ

ข้อ ๗ สำนักงานใหญ่ พรรคถิ่นไทย ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๕๗๗ ถนนประชาธิปไตย แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๒๐

ข้อ ๘ สาขาพรรคที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่า พรรคถิ่นไทย สาขา จังหวัด ..... เขตเลือกตั้ง ..... โดยมีชื่อ สถานที่ตั้ง ตำบล และอำเภอ กำกับต่อท้ายแล้วแต่กรณี

ข้อ ๙ ปณิธานของพรรคถิ่นไทย

(๑) พรรคถิ่นไทย จัดตั้งขึ้นให้เป็นพรรคการเมืองของปวงชนชาวไทย จักดำเนินการเมืองตามวิถีทางแห่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข จักเทอดทูนปกป้องรักษาความมั่นคงของชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์อยู่เหนือสิ่งอื่นใด

จักเป็นพรรคการเมืองที่กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนโดยไม่หวังเพียงคะแนนนิยมทางการเมืองหรือผลการเลือกตั้ง

(๒) พรรคถิ่นไทย มีแนวคิด “สามเปลี่ยนแปลง” คือ

เปลี่ยนแปลง “สภาวะการคุมอำนาจจากส่วนกลาง” ให้ท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารงาน งบประมาณและคน เพื่อให้เกิดความเข้มแข็ง เป็นเอกภาพในการพัฒนาด้านสาธารณสุขโลก การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ โดยยึดถือภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นหลัก

เปลี่ยนแปลง “ทิศทางเศรษฐกิจแห่งชาติ” ให้เป็นแบบพึ่งตนเอง เงื่อนไขกฎเกณฑ์การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ทั้งด้านระดมทุนภายในประเทศ การแก้ไขปัญหาหนี้สาธารณะ การควบคุมการไหลเวียนของเงิน จะต้องเอื้ออำนวยให้กับคนไทย และไม่ถูกรอบงำจากองค์กรทางเศรษฐกิจต่างชาติ

เปลี่ยนแปลง “วิถีทางการสร้างคนไทยรุ่นใหม่” โดยปรับระบบการศึกษาให้มีการเรียนรู้และเกิดทักษะทุกมิติของชีวิต เน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงเป็นสำคัญ

(๓) จักส่งเสริมความสัมพันธ์กับทุกชาติ โดยยึดหลักกฎหมายระหว่างประเทศบนผลประโยชน์ร่วมกันโดยธรรม และเคารพในเกียรติภูมิของกันและกัน

(๔) ภารกิจและองค์กรเครือข่ายของพรรคถิ่นไทย จักดำรงต่อเนื่องในบริบทของสังคม

หมวด ๒

สมาชิกภาพ

ข้อ ๑๐ สมาชิกแบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ

- (๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์
- (๒) สมาชิกสามัญ
- (๓) ยูวสมาชิก

ข้อ ๑๑ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้มีอุปการะคุณต่อพรรค ซึ่งคณะผู้บริหารพรรคได้มีมติเชิญเป็นสมาชิก โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้ประกาศชื่อไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่พรรคถิ่นไทย

ข้อ ๑๒ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิกและคณะผู้บริหารพรรคมีมติให้รับเป็นสมาชิกได้

ข้อ ๑๓ สมาชิกต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๔) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๕) ไม่เป็นบุคคลที่ถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วย

กฎหมาย

(๖) ไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือบุคคลล้มละลาย

(๗) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ถ้ามีเหตุผลจำเป็นเป็นกรณีพิเศษ คณะผู้บริหารพรรคอาจพิจารณารับผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อนี้ให้เป็นสมาชิกสามัญโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคก็ได้

(๘) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

ข้อ ๑๔ ยิวสมาชิกได้แก่ บุคคลผู้มีอายุตั้งแต่สิบสี่ปีขึ้นไป และมีคุณสมบัติอื่นตามข้อบังคับ ข้อ ๑๓ (๑) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗)

ข้อ ๑๕ การสมัครเป็นสมาชิก ให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรค พร้อมด้วยสำเนาบัตรประชาชน หรือสำเนาทะเบียนบ้าน ต่อเลขาธิการพรรค ณ สำนักงานใหญ่ หรือต่อประธานสาขาพรรค ณ ที่ทำการสาขาพรรค โดยมีสมาชิกรับรองสองคน

เมื่อเลขาธิการพรรคได้รับใบสมัครแล้วให้ประกาศชื่อผู้สมัครไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่ของพรรคเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวันแล้วจึงเสนอให้คณะผู้บริหารพรรคพิจารณาพร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เมื่อคณะผู้บริหารพรรคมีมติให้

รับเป็นสมาชิกพรรคแล้วในกรณีต้องชำระค่าลงทะเบียน ให้แจ้งผู้สมัครชำระเงินค่าธรรมเนียมลงทะเบียน และเมื่อชำระครบถ้วนแล้วให้ลงทะเบียนผู้นั้นเป็นสมาชิก และออกใบรับรองสมาชิกภาพให้ไว้เป็นหลักฐานพร้อมทั้งบัตรประจำตัวสมาชิก แต่ถ้าไม่ต้องชำระค่าลงทะเบียนก็ให้ออกใบรับรองสมาชิกภาพให้ไว้เป็นหลักฐานพร้อมทั้งบัตรประจำตัวสมาชิก

การสมัครเป็นสมาชิกสามัญที่สาขาพรรคเมื่อประธานสาขาพรรคได้รับใบสมัครและประกาศชื่อที่สาขาพรรคตามวิธีการและกำหนดเวลาในวรรคสองแล้วให้ประธานสาขาพรรคเสนอชื่อต่อเลขาธิการพรรคพร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เพื่อให้คณะผู้บริหารพรรคพิจารณารับหรือไม่รับเป็นสมาชิก ถ้าคณะผู้บริหารพรรคมีมติให้รับเป็นสมาชิกให้เลขาธิการพรรคแจ้งสาขาพรรคนั้น ๆ ทราบ

ในกรณีมีความจำเป็นเร่งด่วน ให้คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจรับบุคคลเป็นสมาชิกสามัญได้โดยไม่ต้องประกาศชื่อผู้สมัครตามความในวรรคสอง

ในกรณียื่นสมัคร ณ สำนักงานใหญ่ แต่ภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรของผู้นั้นอยู่ในต่างจังหวัดและมีสาขาพรรคในเขตเลือกตั้งนั้น ให้เลขาธิการพรรคแจ้งการสมัครดังกล่าวไปให้สาขาพรรคที่ผู้นั้นสมัครมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ทราบ เว้นแต่ไม่มีสาขาพรรคในเขตเลือกตั้งที่ผู้นั้นใบสมัครมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ ก็ให้ยื่นสมัครที่สำนักงานใหญ่ได้ แต่ถ้ามีสาขาพรรคเมื่อใดให้สำนักงานใหญ่โอนทะเบียนสมาชิกของผู้นั้นไปสังกัดสาขาพรรคนั้น ๆ ทันที

ข้อ ๑๖ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกต้องทำเป็นหนังสือ มีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าสองคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้าน ให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านนั้นไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๗ ถ้าคณะผู้บริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกโดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้นั้นทราบโดยไม่ชักช้า

หากผู้ยื่นใบสมัครไม่พอใจมติดังกล่าว ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันได้ทราบมตินั้น คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าสิ้นสุด

ข้อ ๑๘ ค่าธรรมเนียมลงทะเบียนจะเรียกเก็บหรือไม่ หรือจะเก็บในอัตราเท่าใดให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๑๙ การรับขุวมชิก ให้นำความในข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๐ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามข้อบังคับพรรคข้อ ๑๓

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพตามข้อ ๕๘

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

ข้อ ๒๑ สมาชิกสามัญมีสิทธิดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิเข้าประชุมชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค

(๓) มีสิทธิขอสมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั้งปวงที่
ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

(๔) มีสิทธิในการให้ข้อเสนอแนะต่อพรรค

(๕) มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือ
คณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๖) ประดับเครื่องหมายของพรรค

ข้อ ๒๒ สิทธิของสมาชิกกิตติมศักดิ์

(๑) เข้าร่วมประชุมชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่ของพรรค

(๒) เสนอแนะนโยบายความคิดเห็นต่อพรรค

(๓) เข้าร่วมประชุม หรือปฏิบัติงานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค

หรือหัวหน้าพรรคมอบหมาย

(๔) ประดับเครื่องหมายของพรรค

ข้อ ๒๓ สิทธิของยุวสมาชิก

(๑) เข้าร่วมประชุมชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่ของพรรค

(๒) เข้าร่วมสังเกตการณ์และร่วมปฏิบัติงานของพรรคตามที่คณะกรรมการ

บริหารพรรค หรือหัวหน้าพรรคมอบหมาย

(๓) เสนอแนะความคิดเห็นต่อพรรค

(๔) ปฏิบัติงานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคหรือหัวหน้าพรรค

มอบหมาย

(๕) ประดับเครื่องหมายของพรรค

ข้อ ๒๔ สมาชิกมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ปฏิบัติตามข้อบังคับและมติขององค์กรการบริหารงานของพรรคแล้วแต่กรณี

(๒) รักษาชื่อเสียงของพรรคโดยไม่ปฏิบัติไปในทางที่จะนำความเสียหายมาสู่พรรค

(๓) สนับสนุนส่งเสริมและเผยแพร่นโยบายและอุดมการณ์ของพรรคตลอดจนกิจการของพรรค

(๔) ชี้แจงสมาชิกด้วยกัน หรือประชาชนให้เข้าใจเท่าที่ หรือจุดยืนของพรรค ในกรณีต่างๆ ประมวลความเห็น หรือข้อเสนอของสมาชิกหรือประชาชนในพื้นที่ ในแนวทางหรือวิธีแก้ปัญหาสำคัญของชาติหรือการพัฒนาชาติเสนอพรรค

(๕) สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค

(๖) เชิญชวนบุคคลที่เหมาะสมเข้าเป็นสมาชิก

ข้อ ๒๕ พรรคมีความรับผิดชอบต่อสมาชิกดังนี้

(๑) พรรคจักส่งเสริมให้สมาชิกมีเกียรติและศักดิ์ศรีในสังคม

(๒) พรรคจักช่วยเหลือหรือแก้ปัญหาให้สมาชิกที่มีได้รับความไม่เป็นธรรมตามความเหมาะสม และตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๓) พรรคจักให้ความสำคัญยิ่งต่อยุวสมาชิก โดยส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นสมาชิกและเป็นนักการเมืองที่ดีในอนาคต

(๔) พรรคจักพัฒนาความรู้ในทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมให้สมาชิก เข้าใจสภาพ สถานการณ์ จุดยืนของพรรค ต่อปัญหาต่างๆ ของชาติ หรือ

ต่อแนวทางในการพัฒนาด้านต่างๆ และเพื่อเผยแพร่ต่อประชาชน อีกทั้งส่งเสริม และให้ความรู้สมาชิกในการรวมตัวเป็นกลุ่มก้อน เป็นองค์กรท้องถิ่น เป็นชุมชน ที่เข้มแข็ง ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ในการดูแลรักษาทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นและของชาติตลอดจนสิทธิต่างๆ ตามบทบัญญัติของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

หมวด ๔

การบริหารงาน

ข้อ ๒๖ องค์กรประกอบของพรรคประกอบด้วย

- (๑) ที่ประชุมใหญ่พรรค
- (๒) ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค
- (๓) คณะกรรมการบริหารพรรค
- (๔) คณะผู้บริหารพรรค
- (๕) คณะกรรมการประสานมนตรี
- (๖) คณะที่ปรึกษาอาวุโส
- (๗) สาขาพรรค
- (๘) กลุ่มกิจกรรมพิเศษ อาทิ เยาวชนพรรคถิ่นไทย และกลุ่มอื่นๆ ที่ได้รับ

อนุมัติการจัดตั้งจากคณะกรรมการบริหารพรรคหรือคณะกรรมการประสานมนตรี

ส่วนที่ ๑

ที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๒๗ องค์ประกอบของที่ประชุมใหญ่พรรค ซึ่งจะมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนประกอบด้วย

(๑) กรรมการบริหารพรรค

(๒) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

(๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีของพรรค

(๔) สมาชิกที่เป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร สมาชิกสภาเขต ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้นประเภทละสองคน โดยให้ใช้วิธีการคัดเลือกกันภายใน

(๕) สมาชิกที่เป็นผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษและสมาชิกนิติบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้นจำนวนสองคน โดยให้ใช้วิธีการคัดเลือกกันภายใน

(๖) สมาชิกที่เป็นผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้นภาคละสองคน โดยให้ใช้วิธีการคัดเลือกกันภายใน

(๗) สมาชิกที่เป็นผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาล ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้นภาคละสองคน โดยให้ใช้วิธีการคัดเลือกกันภายใน

(๘) สมาชิกที่เป็นผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้นภาคละสองคนโดยให้ใช้วิธีการคัดเลือกกันภายใน

(๙) ประธานสาขาพรรค หรือตัวแทนที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสาขาพรรค

(๑๐) คณะกรรมการประชามนตรี

(๑๑) สมาชิกที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้าร่วมประชุมใหญ่พรรค

ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงที่ดำรงตำแหน่งหลายฐานะในคราวเดียวกัน ให้มีสิทธิลงคะแนนเสียงได้เพียงเสียงเดียว

ถ้าหากองค์ประกอบของที่ประชุมใหญ่พรรคข้อใดข้อหนึ่งไม่มี ให้ถือว่าองค์ประกอบของที่ประชุมใหญ่พรรคที่เหลือเป็นองค์ประกอบของที่ประชุมใหญ่พรรค แต่ทั้งนี้ต้องมีสมาชิกเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

ข้อ ๒๘ การประชุมใหญ่พรรคมีสองกรณี คือ

(๑) การประชุมใหญ่สามัญ หมายถึง การประชุมที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะต้องจัดให้มีขึ้นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับจากวันสิ้นสุดปีงบประมาณของพรรค

(๒) การประชุมใหญ่วิสามัญ หมายถึง การประชุมที่คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมนอกเหนือจากการประชุมใหญ่สามัญตามปกติ หรือกรณีประธานสาขาพรรค โดยความเห็นของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนหนึ่งในสามของจำนวนสาขาพรรคทั้งหมดและกรรมการบริหารพรรคจำนวนหนึ่งในสามของจำนวนทั้งหมด รวมกันทำหนังสือร้องขอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค หรือโดยมติของคณะกรรมการประชามนตรีให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาญัตติเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เสนอในกรณีนี้คณะกรรมการบริหารพรรคจะต้องเรียกประชุมภายในเวลาไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือขอให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่และระเบียบวาระการประชุมใหญ่พรรคแต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่ประธานสาขาพรรค

และกรรมการบริหารพรรคหรือคณะกรรมการประชามนตรีขอให้เรียกประชุมระเบียบวาระให้เป็นไปตามญัตติที่ขอให้เรียกประชุม

ระเบียบวาระในการประชุมใหญ่สามัญอย่างน้อยจะต้องบรรจุการแถลงผลงานของคณะกรรมการบริหารพรรค การรับรองงบการเงินของพรรคในรอบปีที่ผ่านมาด้วย

ให้หัวหน้าพรรคหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้เรียกประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๒๕ การนัดประชุมใหญ่ ทุกครั้งจะต้องมีหนังสือแจ้งให้สมาชิกซึ่งเป็้องค์ประชุมใหญ่ทราบเป็นการล่วงหน้าอย่างน้อยสิบห้าวัน พร้อมด้วยระเบียบวาระการประชุม เว้นแต่มีความจำเป็นเร่งด่วน คณะกรรมการบริหารพรรคอาจจะมีหนังสือแจ้งให้สมาชิกทราบในระยะเวลาที่เร็วกว่านั้นก็ได้แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน นับถึงวันประชุม

ข้อ ๓๐ ญัตติของสมาชิก ที่ขอให้บรรจุในระเบียบวาระการประชุมเพื่อพิจารณาของที่ประชุมใหญ่พรรคต้องเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคก่อนวันประชุมใหญ่พรรคไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าวัน

ข้อ ๓๑ ในการประชุมใหญ่พรรคจะต้องมีผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนตามข้อ ๒๗ มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งและมีจำนวนตามข้อ ๒๗ จึงจะถือว่าครบองค์ประชุม

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่องค์ประชุมใหญ่พรรคไม่ครบองค์ประชุม ถ้าเป็นการประชุมใหญ่สามัญให้นัดประชุมใหม่ภายในสามสิบวัน ถ้าเป็นการประชุมใหญ่วิสามัญซึ่งคณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมจะเรียกประชุมใหม่หรือไม่ก็สุดแล้วแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะเห็นสมควร แต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่วิสามัญที่ประธานสาขาพรรคและกรรมการบริหารพรรคเข้าชื่อกันร้องขอ หรือตามมติของคณะกรรมการประชามนตรีให้การเรียกประชุมใหญ่พรรคเป็นอันไม่ต้องเรียกประชุมใหม่

การประชุมใหม่สามัญ หรือวิสามัญ ที่นัดประชุมใหม่ภายในสามสิบวัน ถ้าในการประชุมคราวนี้มีผู้มาประชุมไม่ครบองค์ประชุมก็ให้ดำเนินการประชุมไปได้ โดยไม่ต้องนัดประชุมใหม่อีก แต่ทั้งนี้ต้องมีสมาชิกมาร่วมประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคน

ข้อ ๓๓ ในการประชุมใหญ่ หัวหน้าพรรคโดยความเห็นชอบของคณะผู้บริหารพรรคอาจแต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลหรือคณะบุคคลจัดการประชุมเพื่อให้เป็นไปโดยถูกต้องเรียบร้อยก็ได้

ข้อ ๓๔ ในการประชุมใหญ่ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธาน ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคตามลำดับอาวุโสที่มาประชุมเป็นประธาน แต่ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน เว้นแต่จะมีมติของคณะกรรมการบริหารพรรคให้เชิญสมาชิกคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในการประชุมใหญ่

ข้อ ๓๕ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดระเบียบการประชุมใหญ่ของพรรคและของสาขาพรรค

ในระหว่างที่ยังไม่ได้วางระเบียบไว้ ให้ใช้ข้อบังคับการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๖ ให้จัดการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นสุดปีงบประมาณ

การประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอาจกระทำได้โดยมติของคณะกรรมการสาขาพรรคหรือสมาชิกสามัญของสาขานั้นจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงชื่อร้องขอ

กรณีที่สมาชิกสามัญร้องขอ คณะกรรมการสาขาพรรคจะต้องจัดประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ร้องขอ

ในการจัดประชุมใหญ่สาขาพรรคแต่ละครั้งให้ประธานสาขาพรรค หรือผู้กระทำการแทนแจ้งกำหนดเวลาและสถานที่ประชุมให้คณะผู้บริหารพรรคทราบก่อนล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

ให้คณะผู้บริหารมอบหมายให้ผู้บริหารพรรค หรือกรรมการบริหารพรรค หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นผู้แทนไปควบคุมดูแลการประชุมใหญ่สาขาพรรคให้เป็นไปตามข้อบังคับ และระเบียบของพรรค ในกรณีที่ผู้ได้รับมอบหมายไม่ไปร่วมประชุมใหญ่ ถ้ามีองค์ประชุมครบตามข้อบังคับแล้ว ให้ประธานที่ประชุมขอมติว่าจะให้มีการประชุมตามระเบียบวาระที่กำหนดไว้หรือให้เลื่อนการประชุมใหญ่ไปก่อนก็ได้ มติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของผู้ที่มาร่วมประชุม

หากการประชุมใหญ่สาขาพรรคมิได้เป็นไปตามข้อบังคับและระเบียบของพรรค ผู้บริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ที่ได้รับมอบหมายอาจสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเลื่อนการประชุมใหญ่สาขาพรรคออกไปก่อน เพื่อให้มีการปฏิบัติที่ถูกต้องเสียก่อนก็ได้

ให้จัดระเบียบวาระการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคดังต่อไปนี้

(๑) เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(๒) รับรองรายงานการประชุมใหญ่ครั้งที่แล้ว (ถ้ามี)

- (๓) รายงานผลการดำเนินงานของสาขาพรรค
- (๔) รับรองรายงานงบการเงิน
- (๕) เรื่องอื่นๆ (ถ้ามี)

ข้อ ๓๗ การประชุมใหญ่สาขาพรรคจะต้องมีสมาชิกสามัญซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรเข้าประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุมใหญ่ของสาขาพรรคได้

กรณีที่องค์ประชุมในพรรคหนึ่งไม่ครบถ้าเป็นการประชุมใหญ่สามัญให้คณะกรรมการสาขาพรรคนัดประชุมใหญ่อีกครั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันนัดประชุมครั้งใหญ่ครั้งแรกที่ไม่ครบองค์ประชุมการประชุมครั้งที่สองนี้จะต้องมีสมาชิกสามัญมาประชุมไม่น้อยกว่ายี่สิบคนจึงจะถือว่าครบองค์ประชุม

ถ้าเป็นการประชุมใหญ่วิสามัญซึ่งคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมจะเรียกประชุมใหม่หรือไม่ก็ได้ สุดแล้วแต่ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคจะเห็นสมควร แต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่วิสามัญที่สมาชิกสามัญร้องขอให้การเรียกประชุมเป็นอันไม่ต้องเรียกประชุมใหม่

ข้อ ๓๘ ถ้าไม่มีข้อบังคับพรรคกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงานของสาขาพรรคไว้เป็นการเฉพาะให้นำข้อบังคับพรรคในข้อที่ใกล้เคียงกันมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๙ สาขาพรรคย่อมเลิกด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสมาชิกสามัญในสาขาพรรคนั้นไม่ครบยี่สิบคน
- (๒) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ยุบหรือเลิก

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๐ ให้มีคณะกรรมการบริหารพรรคคณะหนึ่งซึ่งที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนและเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคนแต่ไม่เกินห้าสิบห้าคนประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขธิการพรรค
- (๔) รองเลขธิการพรรค
- (๕) โฆษกพรรค
- (๖) รองโฆษกพรรค
- (๗) เกร์ญญิกพรรค
- (๘) นายทะเบียนพรรค
- (๙) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๔๑ ผู้มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรค ต้องมีคุณสมบัติเพิ่มเติม ดังนี้

- (๑) เป็นสมาชิกในคณะผู้จัดตั้งพรรคหรือสมัครเข้าเป็นสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งปี มีประวัติ และประสบการณ์การทำงานที่สื่อให้เห็นว่ามีอุดมการณ์และอริยวินัยทางการเมืองของพรรคถิ่นไทยที่ยึดเอาประชาชนและประเทศชาติเป็นหลัก
- (๒) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการสาขาพรรค

- (๓) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการบริหารพรรค
  - (๔) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร หรือสมาชิกสภาเขต หรือสมาชิกสภาเทศบาล หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในนามพรรค
  - (๕) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามพรรค
  - (๖) เป็นหรือเคยเป็นรัฐมนตรีในนามพรรค
  - (๗) เป็นบุคคลที่ที่ประชุมใหญ่มีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของที่ประชุมใหญ่มีมติให้ยกเว้นคุณสมบัติตาม (๑) - (๖)
- ข้อ ๔๒ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการตามลำดับดังนี้
- (๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคนในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสามสิบคนของผู้ที่อยู่ในที่ประชุม
  - (๒) เลือกตั้งรองหัวหน้าพรรคเก้าคนในการเสนอชื่อผู้เป็นรองหัวหน้าพรรคต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคนของผู้ที่อยู่ในที่ประชุม รองหัวหน้าพรรคพึงมีผู้แทนจากทุกภาค
  - (๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอชื่อรัฐมนตรีของพรรคหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยกันจำนวนหนึ่งเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกไม่เกินเก้าคน
  - (๔) สมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยกเว้นรูปแบบปกครองพิเศษเสนอชื่อสมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันจำนวนหนึ่งเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกภาคและประเภทละหนึ่งคนจำนวนไม่เกินสิบห้าคน